

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

6. juli 2006

Indhold	I	<i>Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1021/2006 af 5. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1022/2006 af 5. juli 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked	3
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1023/2006 af 5. juli 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 958/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/286/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Republikken Bulgarien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000	5
	★	Kommissionens forordning (EF) nr. 1024/2006 af 5. juli 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 573/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/18/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Rumænien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000	7
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1025/2006 af 5. juli 2006 om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)	9
		Kommissionens forordning (EF) nr. 1026/2006 af 5. juli 2006 om fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes inden for rammerne af det EF-toldkontingent for import af majs fra tredjelande, som er fastsat i forordning (EF) nr. 969/2006	11
	★	Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1027/2006 af 14. juni 2006 om statistiske rapporteringskrav vedrørende postgirokontorer, der modtager indlån fra ikke-monetære finansielle institutioner, som er residenter i euroområdet (ECB/2006/8)	12

Rådet

2006/466/EF:

- ★ **Rådets afgørelse af 5. maj 2006 om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand om visse aspekter af lufttrafik** 25

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand om visse aspekter af lufttrafik 26

Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union

2006/467/FUSP:

- ★ **Rådets afgørelse af 21. november 2005 om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger** 34

Aftale mellem Republikken Island og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger 35

- ★ **Rådets Fælles Aktion 2006/468/FUSP af 5. juli 2006 om forlængelse og ændring af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sudan** 38

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1021/2006**af 5. juli 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 5. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	052	67,5
	204	28,7
	999	48,1
0707 00 05	052	81,0
	999	81,0
0709 90 70	052	91,1
	999	91,1
0805 50 10	388	56,4
	528	55,5
	999	56,0
0808 10 80	388	84,2
	400	113,4
	404	102,8
	508	86,5
	512	76,0
	524	54,3
	528	78,9
	720	115,7
	800	145,8
	804	97,3
	999	95,5
0808 20 50	388	112,2
	512	95,3
	528	84,9
	720	39,0
	999	82,9
0809 10 00	052	190,0
	999	190,0
0809 20 95	052	314,6
	068	107,3
	608	218,2
	999	213,4
0809 40 05	624	146,3
	999	146,3

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1022/2006

af 5. juli 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2005 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2826/2000 af 19. december 2000 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 4, artikel 5, stk. 1, og artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 3 i forordning (EF) nr. 2826/2000 er der opstillet kriterier for udvælgelse af de temaer og produkter, for hvilke der kan gennemføres oplysningskampagner og salgsfremstød på det indre marked. De pågældende temaer og produkter er anført i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 1071/2005 ⁽²⁾.
- (2) Ifølge artikel 5 i forordning (EF) nr. 2826/2000 skal der for hver valgt sektor eller hvert valgt produkt fastlægges generelle retningslinjer for de kampagner, der skal gennemføres i disse sektorer. Retningslinjerne for de valgte sektorer og produkter er anført i bilag II til forordning (EF) nr. 1071/2005.
- (3) Den seneste fugleinfluenzакrise har destabiliseret sektoren for fjerkrækød og medført en væsentlig nedgang i forbruget som følge af forbrugernes aftagende tillid. Det synes derfor hensigtsmæssigt at gøre det muligt at gennemføre oplysningskampagner og salgsfremstød i

denne sektor for at genskabe forbrugernes tillid varigt, bl.a. gennem relevant information.

- (4) I listen over de produkter, der skal fremmes, bør fjerkrækødprodukter tilføjes, og der bør fastsættes retningslinjer for de kampagner, der skal gennemføres i denne sektor.
- (5) Forordning (EF) nr. 1071/2005 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (6) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Fælles Forvaltningskomité for Salgsfremstød for Landbrugsprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1071/2005 foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag I tilføjes følgende led:

»— fjerkrækød«

- 2) I bilag II tilføjes teksten i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 328 af 23.12.2000, s. 2. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2060/2004 (EUT L 357 af 2.12.2004, s. 3).

⁽²⁾ EUT L 179 af 11.7.2005, s. 1.

BILAG

I bilag II til forordning (EF) nr. 1071/2005 tilføjes nedenstående retningslinjer for fjerkrækød:

»FJERKRÆKØD

1. Samlet analyse af situationen

Krisen vedrørende forbrugernes manglende tillid til fjerkrækød i forbindelse med mediedækningen af fugleinfluenzaen har medført en væsentlig nedgang i forbruget. Derfor bør forbrugernes tillid til fjerkrækød med oprindelse i EU genoprettes.

Det er derfor nødvendigt at tilvejebringe objektiv information om EU's produktionssystemer (handelsnormer) og den kontrol, der er nødvendig som supplement til den generelle lovgivning om kontrol og fødevarer sikkerhed.

2. Formål

- Oplysningskampagnerne og salg fremstødene er begrænset til produkter, der er fremstillet i EU.
- De har til formål:
 - at sikre objektiv og udtømmende information om EU's og medlemsstaternes produktionsordninger med hensyn til sikkerheden vedrørende fjerkræprodukter; især skal forbrugerne have præcise og udtømmende oplysninger om handelsnormerne
 - at informere forbrugerne om fjerkrækøds forskellighed og organoleptiske og næringsmæssige egenskaber
 - at henlede forbrugernes opmærksomhed på sporbarheden.

3. Primære målgrupper

- forbrugere og forbrugersammenslutninger
- personer, der er ansvarlige for husstandes indkøb
- institutioner (restauranter, sygehuse, skoler osv.)
- forhandlere og foreninger af sådanne
- presse og opinionsdannere.

4. Hovedbudskaber

- Fjerkrækød, der markedsføres på EU's område, er underlagt EU-forskrifter vedrørende hele produktionskæden, slagtningen og forbruget.
- Sikkerhedsforanstaltningerne, herunder kontrollen på stedet.
- Generel hygiejnerådgivning om håndteringen af animalske fødevarer.

5. Vigtigste instrumenter

- internet
- PR i medier og reklame (videnskabs- og specialpresse, dameblade, aviser og madblade)
- kontakter med forbrugersammenslutninger
- audiovisuelle medier
- skriftlig dokumentation (foldere, brochurer osv.)
- information på salgssteder.

6. Programmernes varighed og rækkevidde

Programmerne bør mindst have national dækning eller omfatte flere medlemsstater.

Fra 12 til 24 måneder med en præference for flerårige programmer, der definerer målsætningerne for hver etape.»

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1023/2006

af 5. juli 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 958/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/286/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Republikken Bulgarien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 958/2003 foretages følgende ændringer:

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/286/EF af 8. april 2003 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Bulgarien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

1) Der indsættes følgende som artikel 1a:

»Artikel 1a

En importør kan kun indgive en enkelt ansøgning om importlicens pr. pågældende periode i medfør af artikel 2, stk. 1. Når en importør indgiver flere ansøgninger, afvises alle disse ansøgninger, og den sikkerhed, der er stillet ved ansøgningernes indgivelse, inddrages af den pågældende medlemsstat.«

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge afgørelse 2003/286/EF har Fællesskabet forpligtet sig til for hvert produktionsår at oprette importtoldkontingenter med toldfritagelse for hvede, hvedegluten, majs og blandsæd af hvede og rug med oprindelse i Republikken Bulgarien.

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ansøgninger om importlicens indgives til medlemsstaternes myndigheder den anden mandag i hver måned senest kl. 13, Bruxelles-tid.

(2) På baggrund af erfaringerne fra anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 958/2003⁽²⁾ bør visse bestemmelser i nævnte forordning præciseres og forenkles.

Ansøgeren indgiver licensansøgningen til myndigheden i den medlemsstat, hvor han er momsregistreret.

(3) For at sikre at de mængder, som en importør anmoder om, er reelle, bør det præciseres, at en importør kun kan indgive en enkelt ansøgning om importlicens pr. pågældende periode, og der bør ligeledes fastsættes en sanktion i tilfælde af, at dette krav ikke overholdes.

Hver licensansøgning vedrører en mængde, som ikke overstiger den, der er til rådighed for import af det pågældende produkt i det pågældende produktionsår.«

(4) Der bør derfor foretages ændringer i forordning (EF) nr. 958/2003.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Hvis de mængder, der for det pågældende produkt er tildelt siden produktionsårets begyndelse, og den i stk. 2 omhandlede mængde tilsammen overstiger den pågældende kontingentmængde for produktionsåret, fastsætter Kommissionen senest den tredje arbejdsdag efter indgivelsen af ansøgningerne en tildelingskoefficient, som anvendes på de mængder, der er ansøgt om.«

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

⁽¹⁾ EUT L 102 af 24.4.2003, s. 60.

⁽²⁾ EUT L 136 af 4.6.2003, s. 3. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1046/2005 (EUT L 172 af 5.7.2005, s. 79).

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter en eventuel anvendelse af de efter stk. 3 fastsatte tildelingskoefficienter udsteder medlemsstaternes myndigheder på den fjerde arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, importlicenser svarende til de ansøgninger, der er meddelt Kommissionen efter stk. 2.

modellen i bilaget senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, via elektronisk medie Kommissionen en meddelelse om de samlede mængder, der samme dag blev udstedt importlicenser for.«

Artikel 2

Den dag, hvor importlicenserne udstedes, sender medlemsstaternes myndigheder ved anvendelse af

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1024/2006

af 5. juli 2006

om ændring af forordning (EF) nr. 573/2003 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets afgørelse 2003/18/EF for så vidt angår indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse kornprodukter med oprindelse i Rumænien og om ændring af forordning (EF) nr. 2809/2000

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 573/2003 foretages følgende ændringer:

under henvisning til Rådets afgørelse 2003/18/EF af 19. december 2002 om indgåelse af en protokol om tilpasning af handelsaspekterne i Europaaftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Rumænien på den anden side for at tage hensyn til resultatet af parternes forhandlinger om yderligere gensidige indrømmelser på landbrugsområdet ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 2, og

1) Der indsættes følgende som artikel 1a:

»Artikel 1a

En importør kan kun indgive en enkelt ansøgning om importlicens pr. pågældende periode i medfør af artikel 2, stk. 1. Når en importør indgiver flere ansøgninger, afvises alle disse ansøgninger, og den sikkerhed, der er stillet ved ansøgningernes indgivelse, inddrages af den pågældende medlemsstat.«

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge afgørelse 2003/18/EF har Fællesskabet forpligtet sig til for hvert produktionsår at oprette importtoldkontingenter med toldfritagelse for hvede, majs og blandsæd af hvede og rug med oprindelse i Rumænien.

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

(2) På baggrund af erfaringerne fra anvendelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 573/2003 ⁽²⁾ bør visse bestemmelser i nævnte forordning præciseres og forenkles.

»1. Ansøgninger om importlicens indgives til medlemsstaternes myndigheder den anden mandag i hver måned senest kl. 13, Bruxelles-tid.

(3) For at sikre at de mængder, som en importør anmoder om, er reelle, bør det præciseres, at en importør kun kan indgive en enkelt ansøgning om importlicens pr. pågældende periode, og der bør ligeledes fastsættes en sanktion i tilfælde af, at dette krav ikke overholdes.

Ansøgeren indgiver licensansøgningen til myndigheden i den medlemsstat, hvor han er momsregistreret.

Hver licensansøgning vedrører en mængde, som ikke overstiger den, der er til rådighed for import af det pågældende produkt i det pågældende produktionsår.«

(4) Der bør derfor foretages ændringer i forordning (EF) nr. 573/2003.

b) Stk. 3 affattes således:

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

»3. Hvis de mængder, der for det pågældende produkt er tildelt siden produktionsårets begyndelse, og den i stk. 2 omhandlede mængde tilsammen overstiger den pågældende kontingentmængde for produktionsåret, fastsætter Kommissionen senest den tredje arbejdsdag efter indgivelsen af ansøgningerne en tildelingskoefficient, som anvendes på de mængder, der er ansøgt om.«

⁽¹⁾ EFT L 8 af 14.1.2003, s. 18.

⁽²⁾ EUT L 82 af 29.3.2003, s. 25. Ændret ved forordning (EF) nr. 777/2005 (EUT L 123 af 27.4.2004, s. 50).

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Efter en eventuel anvendelse af de efter stk. 3 fastsatte tildelingskoefficienter udsteder medlemsstaternes myndigheder på den fjerde arbejdsdag efter den dag, hvor ansøgningerne indgives, importlicenser svarende til de ansøgninger, der er meddelt Kommissionen efter stk. 2.

Den dag, hvor importlicenserne udstedes, sender medlemsstaternes myndigheder ved anvendelse af

modellen i bilaget senest kl. 18.00, Bruxelles-tid, via elektronisk medie Kommissionen en meddelelse om de samlede mængder, der samme dag blev udstedt importlicenser for.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1025/2006**af 5. juli 2006****om fastsættelse af den endelige restitutionssats og udstedelsesprocentsatsen for eksportlicenser af type B for frugt og grøntsager (tomater, appelsiner, citroner og æbler)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1961/2001 af 8. oktober 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 for så vidt angår eksportrestitutioner for frugt og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 6, stk. 7, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 557/2006 ⁽³⁾ er der fastsat vejledende mængder for udstedelse af eksportlicenser af type B.

- (2) For de licenser af type B, som der er ansøgt om fra den 16. maj til den 30. juni 2006 for tomater, appelsiner, citroner og æbler, bør der fastsættes en endelig restitutionssats svarende til den vejledende sats og en udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For de ansøgninger om eksportlicenser af type B, der mellem den 16. maj til den 30. juni 2006 er indgivet i henhold til artikel 1 i forordning (EF) nr. 557/2006, fastsættes de udstedelsesprocentsatser og restitutionssatser, der skal anvendes, i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EFT L 268 af 9.10.2001, s. 8. Ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EUT L 98 af 6.4.2006, s. 65.

BILAG

Udstedelsesprocentsatser for de mængder, der er ansøgt om, og restitutionssatser for de licenser af type B, der er ansøgt om mellem den 16. maj og den 30 juni 2006 (tomater, appelsiner, citroner og æbler)

Produkt	Restitutionsats (EUR/t netto)	Udstedelsesprocentsats for de mængder, der er ansøgt om
Tomater	30	100 %
Appelsiner	39	100 %
Citroner	60	100 %
Æbler	33	100 %

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1026/2006**af 5. juli 2006****om fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes inden for rammerne af det EF-toldkontingent for import af majs fra tredjelande, som er fastsat i forordning (EF) nr. 969/2006**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 969/2006 af 29. juni 2006 om åbning og forvaltning af et EF-toldkontingent for import af majs fra tredjelande ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Forordning (EF) nr. 969/2006 har åbnet et årligt toldkontingent på 242 074 t majs (løbenummer 09.4131).
- (2) I artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 969/2006 er tranche 2 fastsat til 242 074 t for perioden fra 1. juli til 31. december 2006.

- (3) De mængder, der i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 969/2006 var ansøgt om indtil mandag den 3. juli 2006 kl. 13:00 Bruxelles-tid, overstiger de disponible mængder. Det bør derfor fastsættes, i hvilket omfang der kan udstedes licenser, ved fastsættelse af den tildelingskoefficient, der skal anvendes på de ansøgte mængder —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Hver ansøgning om importlicens for kontingentet for majs, der i henhold til artikel 4, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 969/2006 er indgivet indtil mandag den 3. juli 2006 kl. 13:00 Bruxelles-tid og fremsendt til Kommissionen, imødekommes i et omfang på 0,46439 % af de ansøgte mængder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 6. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Kommissionens vegne

J. L. DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1154/2005 (EUT L 187 af 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EUT L 176 af 30.6.2006, s. 44.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS FORORDNING (EF) Nr. 1027/2006

af 14. juni 2006

om statistiske rapporteringskrav vedrørende postgirokontorer, der modtager indlån fra ikke-monetære finansielle institutioner, som er residerer i euroområdet

(ECB/2006/8)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information⁽¹⁾, særlig artikel 5, stk. 1, og artikel 6, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2533/98, har Den Europæiske Centralbank (ECB), med henblik på opfyldelse af dens statistiske rapporteringskrav, ret til, assisteret af de nationale centralbanker, at indsamle statistisk information inden for grænserne af referencerapporteringspopulationen og af, hvad der er nødvendigt for at udføre Det Europæiske System af Centralbankers opgaver. Endvidere bestemmes det i artikel 2, stk. 2, litra b), at postgiroinstitutter indgår i referencerapporteringspopulationen, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde ECB's statistiske rapporteringskrav inden for bl.a. penge- og bankstatistik.
- (2) Forordning (EF) nr. 2423/2001 af 22. november 2001 om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) (ECB/2001/13)⁽²⁾ blev vedtaget med hjemmel i forordning (EF) nr. 2533/98. I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2423/2001 omfatter den faktiske rapporteringspopulation de MFI'er, som har hjemsted i en deltagende medlemsstat.
- (3) Pengemængdemålene for euroområdet og deres modposter udledes først og fremmest af MFI-balancedata, der indsamles i henhold til forordning (EF) nr. 2423/2001. Pengemængdemålene for euroområdet omfatter dog ikke kun MFI'ers monetære forpligtelser over for ikke-MFI'er, der er residerer i euroområdet, eksklusive statslig forvaltning og service, men også statslig forvaltning og services monetære forpligtelser over for ikke-MFI'er, der er residerer i euroområdet, eksklusive statslig forvaltning og service. Derfor indsamles supplerende statistisk information om statslig forvaltning og services indlån og statslig

forvaltning og services kontant- og værdipapirbeholdninger på nuværende tidspunkt i henhold til retningslinje ECB/2003/2 af 6. februar 2003 om visse krav fra Den Europæiske Centralbank til statistiske indberetninger samt procedurerne for de nationale centralbankers indberetning af statistisk information på det penge- og bankstatistiske område⁽³⁾.

- (4) I nogle medlemsstater er postgiroinstitutter ikke længere omfattet af sektoren statslig forvaltning og service i det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab (ENS 95)⁽⁴⁾, og de er ikke begrænset til kun at modtage indlån på statens vegne, men kan modtage indlån på egne vegne. Det er derfor ikke længere muligt, at indberette statistisk information om disse indlån inden for rammerne af retningslinje ECB/2003/2.
- (5) Postgiroinstitutter, der modtager indlån, udfører i denne henseende de samme aktiviteter som MFI'er. Derfor bør begge typer enheder være underlagt de samme statistiske rapporteringskrav, for så vidt disse krav er relevante for deres virksomhed.
- (6) For at sikre en harmoniseret behandling og sikre, at den statistiske information om indlån, der er modtaget af postgiroinstitutter, er tilgængelig, er det nødvendigt at vedtage en ny forordning, hvorved disse enheder pålægges rapporteringskrav —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Definitioner

I denne forordning:

- har »deltagende medlemsstat«, »rapporteringsenheder« og »resident«: samme betydning som defineret i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2533/98

⁽¹⁾ EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

⁽²⁾ EFT L 333 af 17.12.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2181/2004 (EUT L 371 af 18.12.2004, s. 42).

⁽³⁾ EUT L 241 af 26.9.2003, s. 1. Senest ændret ved retningslinje ECB/2005/4 (EUT L 109 af 29.4.2005, s. 6).

⁽⁴⁾ Vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union ved forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1). Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1267/2003 (EUT L 180 af 18.7.2003, s. 1).

— forstås ved »postgiroinstitut«: et postkontor, som tilhører sektoren »ikke-finansielle selskaber« (sektor 11 i ENS 95) og som, foruden at levere posttjenester, modtager indlån fra ikke-MFI'er, der er residenter i euroområdet, med henblik på at udføre pengeoverførselstjenester for indlånerne.

Artikel 2

Faktisk rapporteringspopulation

1. Den faktiske rapporteringspopulation omfatter de postgiroinstitutter, som er residenter i de deltagende medlemsstater.

2. ECB's Direktion kan oprette og føre en liste over postgiroinstitutter, som er omfattet af denne forordning. NCB'erne og ECB stiller denne liste og opdateringer heraf til rådighed for de pågældende postgiroinstitutter på en hensigtsmæssig måde, herunder ad elektronisk vej, via internettet eller på forespørgsel fra vedkommende postgiroinstitut i papirform. Listen er kun til information. I tilfælde af at den senest tilgængelige version af listen er fejlbehæftet, pålægger ECB dog ikke et postgiroinstitut sanktioner, hvis det ikke har opfyldt sin statistiske indberetningsforpligtelse korrekt, men handlede i god tro på grundlag af den fejlbehæftede liste.

3. NCB'er kan undtage postgiroinstitutter fra kravet om at indberette statistisk information i henhold til denne forordning, under forudsætning af at denne statistiske information allerede er indhentet fra andre tilgængelige kilder. NCB'erne undersøger i god tid, at denne betingelse er overholdt, således at undtagelse om nødvendigt kan gives eller annulleres, efter aftale med ECB, med virkning fra starten af hvert år.

Artikel 3

Statistiske rapporteringskrav

1. Den faktiske rapporteringspopulation indberetter månedlige statistiske informationer vedrørende dens balance ultimo måneden, hvad angår beholdninger, til NCB'en i den medlemsstat, hvor postgiroinstituttet er resident.

2. Den statistiske information, som kræves i henhold til denne forordning, vedrører forretninger, som et postgiroinstitut foretager på egne vegne, og er nærmere angivet i bilag I og II.

3. De påkrævede statistiske oplysninger skal rapporteres i overensstemmelse med mindstestandarderne for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som fastsat i bilag III.

4. NCB'erne definerer og indfører de rapporteringssystemer, som den faktiske rapporteringspopulation skal anvende i overensstemmelse med nationale karakteristika. NCB'erne sikrer, at rapporteringssystemerne tilvejebringer de statistiske informationer, som kræves i henhold til denne forordning, og giver mulighed for nøje at kontrollere overensstemmelsen med de mindstestandarder for overførsel, nøjagtighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner, som er fastsat i bilag III.

5. I tilfælde af en fusion, spaltning eller anden reorganisering, som kan påvirke opfyldelsen af dens statistiske forpligtelser, underretter den rapporteringsenhed, der berøres heraf, så snart planen om at gennemføre den pågældende fusion eller spaltning er offentliggjort, og i god tid inden fusionen, spaltningen eller reorganiseringen får virkning, den relevante NCB om de procedurer, der er planlagt til at opfylde de i denne forordning fastsatte statistiske rapporteringskrav.

Artikel 4

Tidsfrister

NCB'erne overfører den statistiske information, der er indberettet i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, til ECB ved inden lukketid den 15. arbejdsdag efter udgangen af den måned, de vedrører. NCB'erne afgør, hvornår de skal modtage data fra rapporteringsenhederne for at kunne overholde denne frist.

Artikel 5

Bogføringsregler

1. Med forbehold af stk. 2 og 3 er de bogføringsregler, som postgiroinstitutter skal anvende i forbindelse med indberetning i henhold til denne forordning, fastsat i den nationale lovgivning, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber⁽¹⁾ samt andre internationale regnskabsstandarder, såfremt de i hvert enkelt tilfælde finder anvendelse på postgiroinstitutter. Uanset gældende bogføringspraksis og nettingpraksis i medlemsstaterne skal alle finansielle aktiver og passiver indberettes på bruttobasis til statistiske formål.

2. Indlån og udlån indberettes som det udestående nominelle beløb ultimo måneden og på bruttobasis. Ved det nominelle beløb forstås den hovedstol, som en debitor er kontraktligt forpligtet til at tilbagebetale en kreditor.

⁽¹⁾ EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1.

3. NCB'erne kan tillade indberetning af udlån, på hvilke der er foretaget hensættelser, uden hensættelser, og indberetning af erhvervede udlån til den pris, der er betalt ved erhvervelsen, på den betingelse at denne rapporteringspraksis anvendes af alle residente rapporteringsenheder og er nødvendig for at sikre konsekvens i den statistiske værdiansættelse af udlån i forhold til de data, der er indberettet for perioder før januar 2005.

Artikel 6

Verifikation og tvungen indsamling

Retten til at verificere eller foretage tvungen indsamling af de oplysninger, som rapporteringsenhederne skal tilvejebringe i overensstemmelse med de i nærværende forordning fastsatte statistiske rapporteringskrav, udøves af NCB'erne, uden at det berører ECB's ret til selv at udøve denne ret. Denne ret udøves især, når et postgiroinstitut i den faktiske rapporteringspopulation ikke opfylder mindstestandarderne for overførsel, nøjag-

tighed, begrebsmæssig overensstemmelse og revisioner som fastlagt i bilag III.

Artikel 7

Afsluttende bestemmelser

Denne forordning træder i kraft dagen efter dens offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 14. juni 2006.

For ECB's Styrelsesråd
Jean-Claude TRICHET
Formand for ECB

	A. Indenlandsk							B. Andre deltagende medlemsstater												
	Ikke-MFT'er							Ikke-MFT'er												
	Offentlig forvaltning og service		I alt		Andre residenter			Offentlig forvaltning og service		I alt		Andre residenter								
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	(g)	(h)	(i)	(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)
BALANCEPOSTER																				
AKTIVER																				
1. Kontanter																				
1e. heraf euro																				
2. Udlån																				
indtil 1 år																				
over 1 år og op til 5 år																				
over 5 år																				
2e. heraf euro																				
3. værdipapirer undtagen aktier																				
3e. Euro																				
op til 1 år																				
over 1 år og op til 2 år																				
over 2 år																				
3x. Fremmed valuta																				
op til 1 år																				
over 1 år og op til 2 år																				
over 2 år																				
4. Andele i pengemarkedsforeninger																				
5. Aktier og andre kapitalandele																				
6. Anlægsaktiver																				
7. Restrende aktiver																				

(1) Herunder ikke-transferable indlån på anfordring.

Generel bemærkning:

Celler med rammer indberettes.

BILAG II

DEFINITIONER VEDRØRENDE DE STATISTISKE RAPPORTERINGSKRAV

Almindelige definitioner

MFI'er skal til statistiske formål konsolidere alle deres kontorer aktiviteter (hovedkontor eller registreret kontor og/eller filialer), som er beliggende inden for samme lands geografiske område. Konsolidering til statistiske formål på tværs af nationale grænser må ikke foretages.

Når et moderselskab og dets datterselskaber er postgiroinstitutter, som er beliggende inden for det samme lands geografiske område, kan moderselskabet i den statistiske opgørelse konsolidere aktiviteterne i disse datterselskaber. Datterselskaber er selvstændige indregistrerede selskaber, som er enten majoritets- eller helejet af en anden enhed, hvorimod filialer ikke er indregistrerede enheder (og ikke har selvstændig status som juridisk person), som er helejet af moderselskabet.

Hvis et postgiroinstitut har filialer beliggende inden for de andre deltagende medlemsstaters geografiske område, skal hovedkontoret eller det registrerede kontor i en deltagende medlemsstat anse positioner i forhold til alle disse filialer som positioner over for residerter i de andre deltagende medlemsstater. Tilsvarende skal en filial beliggende i en deltagende medlemsstat anse positioner i forhold til hovedkontoret eller det registrerede kontor eller i forhold til andre filialer inden for samme institution, som er beliggende inden for den anden deltagende medlemsstats område, som positioner i forhold til residerter i de andre deltagende medlemsstater.

Hvis et postgiroinstitut har filialer uden for de deltagende medlemsstaters område, skal hovedkontoret eller det registrerede kontor i en deltagende medlemsstat anse positioner i forhold til alle disse filialer som positioner i forhold til residerter i resten af verden. Tilsvarende skal en filial beliggende i en deltagende medlemsstat anse positioner i forhold til hovedkontoret eller det registrerede kontor eller i forhold til andre filialer inden for samme institution, som er beliggende uden for de deltagende medlemsstaters område, som positioner i forhold til residerter i resten af verden.

Postgiroinstitutter, der er beliggende i offshore-finanscentre, behandles i statistisk øjemed som residerter i det land, hvor centrene er beliggende.

Sektordefinitioner

ENS 95 ligger til grund for sektorklassifikationen. Postgiroinstitutters modparter inden for de deltagende medlemsstaters område identificeres i henhold til deres nationale sektoropdeling eller deres institutionelle klassifikation i MFI-listen til statistiske formål og vejledningen for den statistiske klassifikation af kunder i ECB's Money and Banking Sector Manual («Guidance for the statistical classification of customers»), som følger klassifikationsprincipper, der ligger så tæt op ad ENS 95 som muligt.

»MFI'er« omfatter følgende sektorer og delsektorer:

- *monetære finansielle institutioner (MFI'er)*: residente kreditinstitutter, som defineret i fællesskabslovgivningen, samt alle andre residente finansielle institutioner, som modtager indlån og/eller indlånslignende indskud fra enheder, undtagen MFI'er, og som for egen regning (i det mindste i økonomisk henseende) yder lån og/eller foretager investeringer i værdipapirer
- *kreditinstitutter*: som defineret i fællesskabslovgivningen ⁽¹⁾, a) et foretagende, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales ⁽²⁾ samt i at yde lån for egen regning; eller b) en udsteder af elektroniske penge som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF af 18. september 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed ⁽³⁾
- *centralbanker*: de nationale centralbanker i de deltagende medlemsstater og ECB
- *pengemarkedsforeninger*: kollektive investeringsforeninger, hvis andele for så vidt angår likviditeten er nære substitutter for indlån, og som primært investerer i pengemarkedsinstrumenter og/eller aktier/andele i pengemarkedsforeninger og/eller andre omsættelige værdipapirer med en restløbetid på op til og inklusive et år og/eller i indlån, og/eller som tilstræber en afkastgrad, som ligger tæt op ad renten på pengemarkedsinstrumenter
- *andre monetære finansielle institutioner*: andre residente finansielle institutioner, som opfylder definitionen på en MFI, uanset karakteren af deres virksomhed.

⁽¹⁾ Artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1). Senest ændret ved direktiv 2006/29/EF (EUT L 70 af 9.3.2006, s. 50) og i den senest ændrede version.

⁽²⁾ Herunder udbytte fra salg af bankobligationer til offentligheden.

⁽³⁾ EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39. I senest ændrede version.

Banker beliggende uden for de deltagende medlemsstater betegnes »banker« og ikke MFI'er. Tilsvarende finder begrebet »ikke-MFI« kun anvendelse inden for de deltagende medlemsstater, mens begrebet »ikke-banker« er mere passende for andre lande. »MFI'er« omfatter følgende sektorer og delsektorer:

- *offentlig forvaltning og service*: residenter enheder, som hovedsagelig er ikke-markedsproducenter, og hvis produktion er bestemt for individuelt og kollektivt konsum, og/eller som beskæftiger sig med omfordeling af nationalindkomsten og formuen (ENS 95 2.68-2.70)
- *statslig forvaltning og service*: statslige administrative organer og andre centrale organer, hvis kompetenceområde dækker hele det økonomiske område med undtagelse af forvaltning af sociale kasser og fonde (ENS 95 2.71)
- *offentlig forvaltning og service på delstatsniveau*: separate institutionelle enheder, der udøver visse regeringsfunktioner på et niveau under de centrale myndigheder og over de offentlige institutionelle enheder på lokalt plan, med undtagelse af forvaltning af sociale kasser og fonde (ENS 95 2.72)
- *kommunal forvaltning og service*: offentlig forvaltning, hvis kompetenceområde kun dækker et lokalt udsnit af det økonomiske område, med undtagelse af lokale afdelinger af sociale kasser og fonde (ENS 95 2.73)
- *sociale kasser og fonde*: alle institutionelle enheder på centralt, delstats- og lokalt niveau, hvis hovedaktivitet er at levere sociale ydelser (ENS 95 2.74).

Sektoren andre residenter, dvs. andre ikke-MFI'er end offentlig forvaltning og service, dækker:

- *andre finansielle formidlere + finansielle hjælpeenheder*: ikke-monetære finansielle selskaber og kvasi-selskaber (undtagen forsikringsselskaber og pensionskasser), der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling ved at indgå forpligtelser, undtagen i form af penge, indlån og/eller nære substitutter for indlån fra andre institutionelle enheder end MFI'er (ENS 95 2.53-2.56). Desuden finansielle hjælpeenheder, der består af alle finansielle selskaber og kvasi-selskaber, som hovedsagelig beskæftiger sig med finansielle hjælpeaktiviteter (ENS 95 2.57-2.59)
- *forsikringsselskaber og pensionskasser*: ikke-monetære finansielle selskaber og kvasi-selskaber, der hovedsagelig beskæftiger sig med finansiell formidling som følge af sammenlægning af risici i puljer (ENS 95 2.60-2.67)
- *ikke-finansielle selskaber*: selskaber og kvasi-selskaber, som ikke beskæftiger sig med finansiell formidling, men hovedsagelig med produktion af markedsfølsomme varer og ikke-finansielle tjenester (ENS 95 2.21-2.31)
- *husholdninger*: enkeltpersoner eller grupper af enkeltpersoner både i deres egenskab af forbrugere og eventuelt i deres egenskab af producenter af markedsfølsomme varer og ikke-finansielle tjenester udelukkende til eget brug og i deres egenskab af producenter af markedsfølsomme varer og ikke-finansielle og finansielle tjenester, såfremt de dertil svarende aktiviteter ikke udøves af enheder med status af kvasi-selskaber. Omfattet heraf er nonprofitinstitutioner rettet mod husholdninger, og som hovedsagelig beskæftiger sig med produktion af ikke-markedsfølsomme varer og tjenester rettet mod bestemte grupper af husholdninger (ENS 2.75-2.88).

Sektorinddelingen af modparter, der ikke er MFI'er, og som er beliggende uden for en medlemsstats område, beskrives nærmere i ECB's statistiske vejledning »Money and Banking Statistics Sector Manual«.

Definitioner på kategorier af instrumenter

Definitioner på kategorier af aktiver og passiver tager højde for de forskellige finansielle systemers karakteristika. Visse kategorier af aktiver og passiver opdeles efter løbetid ved udstedelsen. Ved løbetid ved udstedelsen (oprindelig løbetid) forstås et finansielt instruments faste levetid, inden for hvilken det ikke kan indløses (f.eks. obligationer), eller kun kan indløses mod en form for strafafgift (f.eks. visse indlånsformer). Opsigelsesperioden er tiden mellem det tidspunkt, hvor indehaver tilkendegiver sit ønske om at indløse instrumentet, og det tidspunkt, hvor indehaver får lov til at indløse instrumentet til kontanter uden at pådrage sig en strafafgift. Finansielle instrumenter klassificeres alene efter opsigelsesperiode, når der ikke er nogen aftalt løbetid.

I nedenstående tabeller gives en detaljeret standardbeskrivelse af de kategorier af instrumenter, som de nationale centralbanker skal omsætte til kategorier, der kan anvendes på nationalt niveau i henhold til denne forordning ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Disse tabeller er med andre ord ikke en liste over individuelle finansielle instrumenter.

Detaljeret beskrivelse af kategorier af instrumenter i den aggregerede månedsbalance

KATEGORIER AF AKTIVER

Kategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
1. Kontantbeholdning	Beholdninger af euro- og udenlandske sedler og mønter i omløb, som normalt anvendes som betalingsmiddel.
2. Udlån	I rapporteringsordningen omfatter denne kategori midler udlånt af rapporteringsenhederne til låntagere, til grund for hvilke der ikke ligger dokumenter, eller som er repræsenteret ved et enkelt dokument (også selv om det er blevet omsætteligt). Den omfatter aktiver i form af indlån. — Indlån i MFY'er — Uerholdelige udlån, som endnu ikke er tilbagebetalt eller afskrevet Som uerholdelige udlån betragtes udlån, hvor tilbagebetaling er forfalden eller på anden måde identificeres som værende forringet. NCB'erne afgør, om uerholdelige udlån kan enten registreres brutto eller netto efter hensættelser — Beholdninger af ikke-omsættelige værdipapirer Beholdninger af værdipapirer undtagen aktier og andre kapitalandele, som ikke er omsættelige og ikke handles på sekundære markeder se også »handlede udlån« — Handlede udlån Udlån, som reelt er blevet omsættelige, klassificeres under aktivposten »udlån«, forudsat de alene har et enkelt dokument som grundlag, og som hovedregel kun lejlighedsvis handles — Efterstillede gældsforpligtelser i form af indskud eller udlån Efterstillede gældsinstrumenter indebærer et subsidiært krav på den emitterende institution, som først kan realiseres, når alle tilgodehavender med højere status (fleks. indskud/lån) er dækket, hvilket giver dem nogle af de træk, som kendetegner »aktier og andre kapitalandele«. Til statistiske formål skal efterstillede gældsforpligtelser behandles i henhold til det finansielle instruments art, således at de klassificeres som enten »udlån« eller »værdipapirer undtagen aktier«, alt efter instrumentets art. Hvor postgrøntstitutters beholdninger af alle former for efterstillede gældsforpligtelser på nuværende tidspunkt identificeres som et enkelt tal til statistiske formål, klassificeres dette tal under posten »værdipapirer undtagen aktier«, idet efterstillede gældsforpligtelser hovedsagelig består af værdipapirer snarere end lån — Tilgodehavender i forbindelse med genkøbsforretninger Modpost til betaling for værdipapirer købt af rapporteringsenheder Følgende post behandles ikke som udlån: — Udlån ydet på forvaltningsbasis Udlån ydet på forvaltningsbasis (»forvaltningslån«) er lån, der er optaget i en parts navn (»trustee«) på vegne af tredjemand (»beneficienten«). Til statistiske formål registreres forvaltningslån ikke på »trustee's« balance, hvis beneficianten bevarer risici og indtjeningsmuligheder forbundet med ejerskabet til midlerne. Risici og indtjeningsmidler forbundet med ejerskabet forbliver hos beneficianten, hvor: i) beneficianten påtager sig kreditrisikoen for lånet (dvs. »trustee« er kun ansvarlig for den administrative forvaltning af lånet); eller ii) beneficiantens investering er garanteret mod tab, ifald »trustee« går i likvidation (dvs. forvaltningslånet indgår ikke i de af »trustee's« aktiver, som kan udloddes i tilfælde af konkurs)

Kategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
3. Værdipapirer undtagen aktier	Beholdninger af værdipapirer undtagen aktier, andele eller pengemarkedspapirer, som er omsættelige og normalt handles på sekundære markeder eller kan modregnes på markedet, og som ikke giver indehaver nogen ejendomsret over den emitterende institution. I kategorien indgår: — Beholdninger af værdipapirer, som giver indehaver fuld og ubetinget ret til et fast eller ved aftale fastsat afkast i form af kuponbetalinger og/eller en fastlagt sum på en given dato (eller datoer) eller regnet fra en dato, der er defineret på udstedelsestidspunktet — Omsættelige udlån, som er omstruktureret til et større antal identiske dokumenter, og som kan handles på sekundære markeder (se også »handlede lån« i kategori 2) — Efterstillede gældsforpligtelser i form af værdipapirer (se også »efterstillede gældsforpligtelser i form af indlån eller udlån« i kategori 2) — For at opretholde en ensartet behandling af transaktioner af genkøbstypen bevarer værdipapirer, som er udlånt under værdipapirudlånstransaktioner, på den oprindelige ejers balance (og overføres ikke til den midlertidige indehavers balance), hvis der foreligger en fast aftale om tilbageførelse af transaktionen (og ikke kun en mulighed herfor).
3a. Værdipapirer undtagen aktier med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år	— Beholdninger af omsættelige værdipapirer (hvad enten de er repræsenteret ved dokumenter eller ej) med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år — Omsættelige udlån med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år, som omstruktureres til et større antal identiske dokumenter, og som handles på sekundære markeder — Efterstillede gældsforpligtelser i form af værdipapirer med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år
3b. Værdipapirer undtagen aktier med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år	— Beholdninger af omsættelige værdipapirer (hvad enten de er repræsenteret ved dokumenter eller ej) med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år — Omsættelige udlån med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år, som omstruktureres til et større antal identiske dokumenter, og som handles på sekundære markeder — Efterstillede gældsforpligtelser i form af værdipapirer med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år
4. Andele i pengemarkedsforeninger	Denne aktivpost består af beholdninger af andele udstedt af pengemarkedsforeninger. Pengemarkedsforeninger defineres som kollektive investeringsinstitutter, hvis andele likviditetsmæssigt er nære substitutter for indlån, og som primært investerer i pengemarkedsinstrumenter og/eller andele i pengemarkedsforeninger og/eller i andre transferable gældsinstrumenter med en restløbetid på op til og inklusive 1 år, og/eller i bankindsud, og/eller tilstræber en afkastgrad, som ligger tæt op ad renten på pengemarkedsinstrumenter

KATEGORIER AF PASSIVER

Kategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
9. Deposits	Beløb, som rapporteringsenhederne skylder kreditorer, bortset fra beløb, som opstår som følge af udstedelse af omsættelige værdipapirer. I rapporteringsordningen er denne kategori opdelt i indlån på anfordring, tidsindskud, indlån med opsigelsesvarsel og genkøbsforretninger. »Indlån« omfatter også »lån« i form af MFIs forpligtelser. Begrebsmæssigt repræsenterer lån beløb, som er modtaget af postgiroinstitutter, men ikke struktureret som »indlån«. Sondringen i ENS 95 mellem »lån« og »indlån« er baseret på den part, som tager initiativet (hvis det er låntageren, udgør det et lån, og hvis det er indlåneren, er det et indlån), men relevansen af denne sondring vil variere alt efter den nationale finansielle struktur. Inden for rapporteringsordningen optræder »lån« ikke som en særskilt kategori på balancens passivdel. Saldi, som betragtes som »lån«, klassificeres i stedet, uden differentiering, under posten »indlån«, medmindre de er repræsenteret ved omsættelige instrumenter. Dette stemmer overens med ovenstående definition af »indlån«. Ikke-omsættelige gældsinstrumenter udstedt af rapporteringsenhederne klassificeres generelt som »indlån«. Instrumenter kan betegnes »ikke-omsættelige«, såfremt overførsel af retligt ejerskab til instrumentet er underlagt restriktioner, som medfører, at de ikke kan omsættes, eller, selv om de er omsættelige, ikke kan handles, fordi der ikke eksisterer et organiseret marked. Ikke-omsættelige instrumenter udstedt af rapporteringsenhederne, som bliver omsættelige på et senere tidspunkt, og som kan handles på et sekundært marked, bør almindeligvis omklassificeres som »udstedte gældsinstrumenter«. Marginindskud (marginer), som er foretaget inden for derivatkontrakter, bør klassificeres som »indlån«, hvis de udgør kontanter indskudt som sikkerhed i postgiroinstitutter, og hvis de forbliver i indskyders eje og skal tilbagebetales til indskyder ved kontraktens realisering. I overensstemmelse med gældende markedspraksis foreslås endvidere, at marginer modtaget af rapporteringsenheden kun bør klassificeres som »indlån« i det omfang, postgiroinstituttet modtager midler, som frit kan videreudlånes. Hvor en del af den margin som postgiroinstituttet har modtaget, skal overføres til en anden deltager på markedet for derivater (f.eks. en clearingcentral), bør i princippet kun den del, som postgiroinstituttet bevarer rådighed over, klassificeres som »indlån«. Den gældende komplicerede markedspraksis kan gøre det vanskeligt at identificere de marginer, som virkelig tilbagebetales, idet forskellige typer af marginer er opført uden nærmere angivelse på samme konto, eller de marginer som indebærer midler for postgiroinstituttet til videreudlån. I disse tilfælde kan disse marginer klassificeres under »testerende passiver« eller »passiver« i henhold til national praksis. »Øremærkede saldi i forbindelse med leasing-kontrakter« klassificeres som indlån, under »tidsindskud« eller »indlån med opsigelsesvarsel«, afhængig af den underliggende kontracts løbetid/vilkår. Midler (indskud), der er modtaget på forvaltningsbasis, må ikke registreres på den statistiske balance for postgiroinstitut-sektoren (jf. »lån ydet på forvaltningsbasis« under kategori 2)
9.1. Indlån på anfordring	Indlån, der kan omsættes til rede penge, og/eller som er transferable på anfordring ved check, bankoverførsel, debitering eller på anden måde uden væsentlig forsinkelse, restriktion eller strafafgift. Saldi som udgør forudbetalte beløb i forbindelse med elektroniske penge, enten i form af »hardware-baserede« elektroniske penge (f.eks. forudbetalte kort) eller »software-baserede« elektroniske penge udstedt af postgiroinstitutter, er omfattet af denne post. Posten omfatter ikke ikke-transferable indlån, som teknisk set kan hæves på anfordring, men som pålægges betydelige strafafgifter. — Saldi (renteberende eller ikke-renteberende), som er transferable ved check, bankoverførsel, debitering eller på anden måde, uden nogen betydelige strafafgifter eller restriktioner — Saldi (renteberende eller ikke-renteberende), som er direkte omsættelige til rede penge på anfordring eller ultimo hverdagen efter den dag, hvor indlånet blev foretaget, uden nogen betydelige strafafgifter eller restriktioner, men som ikke er transferable — Udestående saldi (renteberende eller ikke-renteberende) som udgør forudbetalte beløb i forbindelse med »hardware-baserede« (f.eks. forudbetalte kort) eller »software-baserede« elektroniske penge — Lån, som skal tilbagebetales ultimo hverdagen efter den dag, hvor lånet blev ydet.
9.2. Tidsindskud	Ikke-transferable indlån, som ikke kan omsættes til rede penge inden den aftalte forfaldsdag, eller som kun kan omsættes til rede penge inden denne dag, mod at indehaver pålægges en form for strafafgift. Denne post omfatter også administrativt regulerede opsparingsindlån, hvor løbetidskriteriet ikke er relevant (klassificeret i løbetidskategorien »over 2 år«). Finansielle produkter med vilkår om forlængelse (»roll-over«) skal klassificeres efter den tidligste løbetid. Selvom tidsindskud kan indeholde muligheden for tidligere indfrielse efter forudgående varsel, eller kan hæves på anfordring mod betaling af visse strafafgifter, anses disse forhold ikke for relevante for så vidt angår klassificeringen.

Kategori	Beskrivelse af hovedtrækkene
9.2a. Tidsindskud med løbetid på op til og inklusive 1 år	— Saldi med fast løbetid på højst 1 år (bortset fra indskud med oprindelig løbetid på 1 dag), som er ikke-transferable, og som ikke kan omsættes til rede penge inden forfaldsdagen — Saldi med fast løbetid på højst 1 år, som er ikke-transferable, men som kan indløses inden forfaldsdatoen efter forudgående varsel. Når der er givet varsel, skal disse saldi klassificeres under hhv. 9.3a., hvor dette er hensigtsmæssigt — Saldi med fast løbetid på højst 1 år, som er ikke-transferable, men som kan indløses på anfordring mod betaling af visse strafafgifter — Marginbetalinger under derivatkontrakter, der realiseres inden for 1 år, i form af kontanter, der stilles som sikkerhed til afdækning af kreditrisikoen, men som fortsat er i indskyders eje, og som skal tilbagebetales til indskyder, når kontrakten realiseres — Lån, der repræsenteres ved et enkelt dokument med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år — Ikke-omsættelige gældsinstrumenter udstedt af postgiroinstitutter (hvad enten de er repræsenteret ved dokumenter eller ej) med en oprindelig løbetid på op til og inklusive 1 år — Efterstillede gældsinstrumenter udstedt af postgiroinstitutter i form af indskud eller lån med en oprindelig løbetid op til og inklusive 1 år
9.2b. Tidsindskud med løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år	— Saldi med fast løbetid på mellem 1 og 2 år, som er ikke-transferable, og som ikke kan omsættes til rede penge inden forfaldsdagen — Saldi med fast løbetid på mellem 1 og 2 år, som er ikke-transferable, men som kan indløses inden forfaldsdatoen efter forudgående varsel. Når der er givet varsel, skal disse saldi klassificeres under 9.3a. — Saldi med fast løbetid på mellem 1 og 2 år, som er ikke-transferable, men som kan indløses på anfordring mod betaling af visse strafafgifter — Marginbetalinger under derivatkontrakter, som realiseres mellem 1 og 2 år, i form af kontanter, der stilles som sikkerhed til afdækning af kreditrisikoen, men som fortsat er i indskyders eje, og som skal tilbagebetales til indskyder, når kontrakten realiseres — Lån, der repræsenteres ved et enkelt dokument med en oprindelig løbetid på mellem 1 og 2 år — Ikke-omsættelige gældsinstrumenter udstedt af postgiroinstitutter (hvad enten de er repræsenteret ved dokumenter eller ej) med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år — Efterstillede gældsforpligtelser udstedt af postgiroinstitutter i form af indlån eller lån med en oprindelig løbetid på over 1 år og op til og inklusive 2 år
9.3. Indlån med opsigelsesvarsel	Ikke-transferable indlån uden løbetid, som ikke kan omsættes til rede penge uden forudgående varsel; inden dette opsigelsesvarsel kan indlånet ikke omsættes til rede penge, eller dette er kun muligt mod betaling af en strafafgift. Omfattet heraf er indlån, som, selv om de måske juridisk set kan hæves på anfordring, ville blive pålagt strafafgifter og restriktioner i henhold til national praksis (klassificeret i løbetidskategorien »op til og inklusive 3 måneder^(*)), samt investeringskonti uden opsigelsesvarsel eller aftalt løbetid, men som indeholder restriktive bestemmelser om hævnning (klassificeret i løbetidskategorien »over 3 måneder^(*))
9.3a. Indlån med opsigelsesvarsel på op til og inklusive 3 måneder	— Saldi uden fast løbetid, som kun kan hæves med et opsigelsesvarsel på op til og inklusive 3 måneder. Hvis der kan ske indløsning inden denne periode (eller de kan indløses på anfordring), indebærer det betaling af en strafafgift — Ikke-transferable anfordringsindskud og andre former for privatindlån, som, selv om de juridisk set kan hæves på anfordring, bliver pålagt betydelige strafafgifter — Ikke-transferable saldi med en fast løbetid, som har haft et opsigelsesvarsel på over 3 måneder for førtidig indløsning

BILAG III

MINDSTESTANDARDER, DER SKAL ANVENDES AF DEN FAKTISKE RAPPORTERINGSPOPULATION

Rapporteringsenhederne skal opfylde følgende mindstestandarder for at overholde ECB's statistiske rapporteringskrav.

1. Mindstestandarder for overførsel

- a) Rapportering til NCB'erne skal være rettidig og finde sted inden for tidsfristerne fastsat af disse.
- b) Statistiske rapporter skal foreligge i den udformning og det format, som NCB'erne har fastsat i de tekniske rapporteringskrav.
- c) Der skal være anført kontaktperson(er) hos de rapporterende enheder.
- d) De tekniske specifikationer for overførsel af data til NCB'erne skal følges.

2. Mindstestandarder for nøjagtighed

- e) De statistiske oplysninger skal være korrekte:
 - Alle lineære begrænsninger skal være overholdt (f.eks. skal addition af subtotaler give den samlede total).
 - Dataene skal være konsistente over alle frekvenser.
- f) Rapporteringsenhederne skal kunne tilvejebringe oplysninger om den udvikling, som ligger til grund for afgivne data.
- g) Alle statistiske oplysninger skal være fuldstændige: mangler skal angives, forklares over for NCB'erne og om fornødent udbedres hurtigst muligt.
- h) De statistiske oplysninger må ikke indeholde vedvarende og strukturelle mangler.
- i) Rapporteringsenhederne skal følge de dimensioner og decimaler, som NCB'erne har fastsat for den tekniske overførsel af dataene.
- j) Rapporteringsenhederne skal følge den afrundingsstrategi, som NCB'erne har fastsat for den tekniske overførsel af dataene.

3. Mindstestandarder for begrebsmæssig overensstemmelse

- k) De statistiske oplysninger skal overholde de definitioner og klassifikationer, der er indeholdt i denne forordning.
- l) I tilfælde af afvigelser fra disse definitioner og klassifikationer skal rapporteringsenhederne om fornødent regelmæssigt overvåge og kvantificere forskellen mellem den anvendte foranstaltning og den i denne forordning indeholdte foranstaltning.
- m) Rapporteringsenhederne skal være i stand til at redegøre for uregelmæssigheder i de fremsendte data sammenholdt med tallene for de foregående perioder.

4. Mindstestandarder for revisioner

- n) Revisionspolitikken og procedurene fastlagt af ECB og NCB'erne skal overholdes. Revisioner, som afviger fra normale revisioner, skal ledsages af forklarende noter.
-

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 5. maj 2006

om undertegnelse og midlertidig anvendelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand om visse aspekter af lufttrafik

(2006/466/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet bemyndigede den 5. juni 2003 Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.
- (2) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet en aftale med New Zealand om visse aspekter af lufttrafik, i det følgende benævnt »aftalen«, i overensstemmelse med de mekanismer og direktiver, der blev fastsat i bilaget til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger med tredjelande om en fællesskabsaftale, som skulle træde i stedet for visse bestemmelser i eksisterende bilaterale aftaler.
- (3) Aftalen bør undertegnes og anvendes midlertidigt med forbehold af eventuel senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand om visse aspekter af lufttrafik godkendes herved på Fællesskabets vegne med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen på Fællesskabets vegne med forbehold af dens indgåelse.

Artikel 3

Indtil aftalen træder i kraft, anvendes den midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.

Artikel 4

Rådets formand bemyndiges hermed til at foranstalte den notifikation, der er omhandlet i aftalens artikel 8, stk. 2.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. maj 2006.

På Rådets vegne
K.-H. GRASSER
Formand

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand om visse aspekter af lufttrafik

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

NEW ZEALAND

på den anden side

(i det følgende benævnt »de kontraherende parter«),

SOM KONSTATERER, at der er indgået bilaterale luftfartsaftaler mellem flere af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater og New Zealand, der indeholder bestemmelser, som er i strid med EF-lovgivningen,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskab har enekompetence på flere områder, der kan være omfattet af bilaterale luftfartsaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og tredjelande,

SOM KONSTATERER, at luftfartsselskaber, der er etableret i en medlemsstat, i henhold til EF-lovgivningen har ret til uden forskelsbehandling at få adgang til luftruter mellem den pågældende medlemsstat og tredjelande,

SOM HENVISER til de aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og visse tredjelande, der giver statsborgere i de pågældende tredjelande mulighed for at erhverve ejendomsrettigheder i luftfartsselskaber, som der er udstedt licens til i overensstemmelse med EF-lovgivningen,

SOM ERKENDER, at bestemmelser i de bilaterale luftfartsaftaler mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab og New Zealand, som er i strid med EF-lovgivningen, skal bringes i fuld overensstemmelse hermed for at tilvejebringe et forsvarligt retsgrundlag for lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand og for at sikre kontinuiteten i denne lufttrafik,

SOM KONSTATERER, at Det Europæiske Fællesskabs hensigt med denne aftale ikke er at øge det samlede omfang af lufttrafikken mellem Det Europæiske Fællesskab og New Zealand, at påvirke balancen mellem luftfartsselskaber fra Fællesskabet og luftfartsselskaber fra New Zealand eller at ændre de eksisterende bilaterale luftfartsaftalers bestemmelser om trafikrettigheder,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Almindelige bestemmelser**

1. I denne aftale forstås ved »medlemsstater«: Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater; ved »kontraherende part«: en kontraherende part i denne aftale; ved »part«: den kontraherende part i den relevante bilaterale luftfartsaftale; ved »luftfartsselskab«: også flyselskaber; ved »Det Europæiske Fællesskabs territorium«: medlemsstaternes territorier, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

2. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til statsborgere i den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises til statsborgere i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

3. Når der i de enkelte aftaler, der er anført i bilag I, henvises til luftfartsselskaber fra den medlemsstat, der er part i den pågældende aftale, skal dette forstås således, at der henvises

til luftfartsselskaber, som er udpeget af den pågældende medlemsstat.

*Artikel 2***Udpegning, tilladelse og tilbagekaldelse**

1. Stk. 3 og 4 i denne artikel går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, litra a) og b), med hensyn til den pågældende medlemsstats udpegning af et luftfartsselskab og New Zealands udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet samt afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

2. Stk. 3 og 4 i denne artikel går forud for de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i denne aftales bilag II, litra a) og b), med hensyn til New Zealands udpegning af luftfartsselskaber og den pågældende medlemsstats udstedelse af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet samt afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser til luftfartsselskabet.

3. Ved modtagelsen af en sådan udpegning, og når det eller de udpegede luftfartsselskaber indsender en ansøgning i det format og på den måde, som foreskrives for driftstilladelser og tekniske tilladelser, udsteder den anden part, med forbehold af stk. 4 og 5, de relevante godkendelser og tilladelser med det mindst mulige tidsforbrug til procedurer, forudsat:

a) for så vidt angår et luftfartsselskab, der er udpeget af en medlemsstat:

- i) at luftfartsselskabet er etableret på den udpegende medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens udstedt af en medlemsstat og
- ii) at den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og at den relevante luftfartsmyndighed er entydigt identificeret i udpegningen, og
- iii) at luftfartsselskabets hovedforretningssted er beliggende på territoriet i den medlemsstat, hvorfra det har modtaget sin licens, og
- iv) at luftfartsselskabet ejes direkte eller i kraft af en ejermajoritet og kontrolleres effektivt af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater

b) for så vidt angår et luftfartsselskab, der er udpeget af New Zealand:

- i) at New Zealand udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, og
- ii) at det har sit hovedforretningssted og hovedsæde i New Zealand.

4. Parterne kan hver især afvise, tilbagekalde, suspendere eller begrænse driftstilladelser eller tekniske tilladelser til et luftfartsselskab, som den anden part har udpeget, hvis:

a) for så vidt angår et luftfartsselskab, der er udpeget af en medlemsstat:

- i) luftfartsselskabet ikke er etableret på den udpegende medlemsstats område i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller ikke er i besiddelse af en fællesskabsretligt gyldig licens udstedt af en medlemsstat, eller
- ii) den medlemsstat, der står for udstedelsen af »Air Operator's Certificate«, ikke udøver og opretholder en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller den relevante luftfartsmyndighed ikke er entydigt identificeret i udpegningen, eller

iii) luftfartsselskabets hovedforretningssted ikke er beliggende på territoriet i den medlemsstat, hvorfra det har modtaget sin licens, eller

iv) luftfartsselskabet ikke ejes direkte eller i kraft af en ejermajoritet og ikke kontrolleres effektivt af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater og/eller af andre stater som anført i bilag III og/eller statsborgere i disse stater, eller

v) luftfartsselskabet i forvejen har tilladelse til at operere i henhold til en bilateral aftale mellem New Zealand og en anden medlemsstat, og New Zealand kan godtgøre, at det ved at udøve trafikrettigheder i henhold til nærværende aftale på en rute, der omfatter et punkt i den pågældende anden medlemsstat, ville omgå trafikrettighedsbegrænsninger, der gælder ifølge denne anden aftale, eller

vi) det udpegede luftfartsselskab er i besiddelse af et »Air Operator's Certificate« udstedt af en medlemsstat, uden at der foreligger nogen bilateral luftfartsaftale mellem New Zealand og den pågældende medlemsstat, og hvis det luftfartsselskab, som New Zealand har udpeget, har fået afslag på trafikrettigheder til den pågældende medlemsstat

b) for så vidt angår et luftfartsselskab, der er udpeget af New Zealand:

- i) New Zealand ikke udøver en effektiv myndighedskontrol med luftfartsselskabet, eller
- ii) det ikke har sit hovedforretningssted og hovedsæde i New Zealand.

5. New Zealand udøver sine rettigheder i henhold til stk. 4 uden at forskelsbehandle luftfartsselskaber fra medlemsstaterne på grundlag af nationalitet, hvilket ikke indskrænker New Zealands rettigheder i henhold til denne artikels stk. 4, litra a), nr. v) og vi).

Artikel 3

Rettigheder med hensyn til myndighedskontrol

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, litra c).

2. Når en medlemsstat har udpeget et luftfartsselskab, som en anden medlemsstat udøver og opretholder myndighedskontrol med, gælder New Zealands rettigheder efter sikkerhedsbestemmelserne i aftalen mellem den medlemsstat, der har udpeget luftfartsselskabet, og New Zealand også for den pågældende anden medlemsstats vedtagelse, gennemførelse og opretholdelse af sikkerhedskrav og for det pågældende luftfartsselskabs driftstilladelse.

*Artikel 4***Beskatning af flybrændstof**

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de tilsvarende bestemmelser i de artikler, der er anført i bilag II, litra d).
2. Uanset eventuelle andre bestemmelser om det modsatte er intet i de aftaler, der er anført i bilag II, litra d), til hinder for, at medlemsstaterne eller New Zealand uden forskelsbehandling kan opkræve enhver form for skatter, afgifter eller gebyrer på brændstof, der på deres respektive områder leveres til brug i et luftfartøj, der tilhører et luftfartsselskab udpeget af en medlemsstat eller New Zealand, og som beflyver en rute mellem to punkter inden for de kontraherende parters respektive områder.

*Artikel 5***Takster**

1. Stk. 2 i denne artikel supplerer de artikler, der er anført i bilag II, litra e).
2. Det eller de luftfartsselskaber, der udpeges af New Zealand i henhold til en aftale, jf. bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, litra e), opkræver takster for transport, som udelukkende finder sted inden for Det Europæiske Fællesskabs område, i overensstemmelse med EF-lovgivningen. EF-lovgivningen anvendes uden forskelsbehandling.
3. De luftfartsselskaber, der udpeges af medlemsstaterne i henhold til en aftale, jf. bilag I, som indeholder en af de bestemmelser, der er anført i bilag II, litra e), opkræver takster for transport, som udelukkende finder sted inden for New Zealands område, i overensstemmelse med New Zealands lovgivning. New Zealands lovgivning anvendes uden forskelsbehandling.

*Artikel 6***Bilag til aftalen**

Bilagene til denne aftale udgør en integrerende del deraf.

*Artikel 7***Revision eller ændring**

De kontraherende parter kan efter fælles overenskomst til enhver tid revidere eller ændre denne aftale.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

1. Denne aftale træder i kraft, når de kontraherende parter har udvekslet skriftlige noter om, at de har afsluttet de interne procedurer, som er en forudsætning for, at den kan træde i kraft.
2. Uanset stk. 1 er de kontraherende parter enige om at anvende aftalen midlertidigt fra den første dag i måneden efter den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de i denne henseende nødvendige procedurer er afsluttet.
3. Aftaler og andre arrangementer mellem medlemsstaterne og New Zealand, som på datoen for denne aftales undertegnelse endnu ikke var trådt i kraft, og som ikke finder midlertidig anvendelse, er anført i bilag I, litra b). Denne aftale finder anvendelse på alle sådanne aftaler og arrangementer, fra de træder i kraft eller finder foreløbig anvendelse.

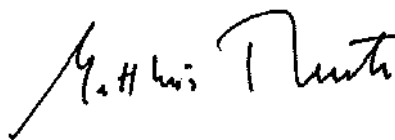
*Artikel 9***Ophør**

1. Hvis en aftale, der er anført i bilag I, ophører, ophører samtidig alle nærværende aftales bestemmelser vedrørende den pågældende aftale.
2. Hvis alle de aftaler, der er anført i bilag I, ophører, ophører nærværende aftale samtidig.

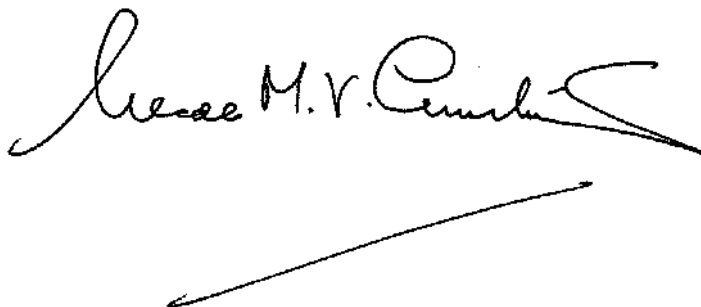
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles, den enogtyvende juni to tusind og seks i to eksemplarer på dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk. I tilfælde af uoverensstemmelse går den engelske tekst forud for de andre sprogudgaver.

Por la Comunidad Europea
 Za Evropské společenství
 For Det Europæiske Fællesskab
 Für die Europäische Gemeinschaft
 Euroopa Ühenduse nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
 For the European Community
 Pour la Communauté européenne
 Per la Comunità europea
 Eiropas Kopienas vārdā
 Europos bendrijos vardu
 Az Európai Közösség részéről
 Ghall-Komunità Ewropea
 Voor de Europese Gemeenschap
 W imieniu Wspólnoty Europejskiej
 Pela Comunidade Europeia
 Za Európske spoločenstvo
 Za Evropsko skupnost
 Euroopan yhteisön puolesta
 För Europeiska gemenskapen

Por Nueva Zelanda
 Za Nový Zéland
 For New Zealand
 Für Neuseeland
 Uus-Meremaa nimel
 Για τη Νέα Ζηλανδία
 For New Zealand
 Pour la Nouvelle-Zélande
 Per la Nuova Zelanda
 Jaunzēlandes vārdā
 Naujosios Zelandijos vardu
 Új-Zéland részéről
 Għan-New Zealand
 Voor Nieuw-Zeeland
 W imieniu Nowej Zelandii
 Pela Nova Zelândia
 Za Nový Zéland
 Za Novo Zelandijo
 Uuden-Seelannin puolesta
 För Nya Zeeland

BILAG I

Liste over aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 1

- a) Luftfartsaftaler mellem New Zealand og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse er indgået, undertegnet og/eller anvendes midlertidigt
- Lufttransportaftale mellem den østrigske forbundsregering og New Zealands regering udfærdiget i Wien den 14. marts 2002 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Østrig«)
 - Aftale mellem Kongeriget Belgiens regering og New Zealands regering om lufttrafik udfærdiget i Wellington den 4. juni 1999 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Belgien«)
 - Overenskomst vedrørende lufttransport mellem Kongeriget Danmarks regering og New Zealand udfærdiget i Wellington den 7. februar 2001 (i det følgende benævnt »overenskomsten New Zealand-Danmark«)
- Suppleret ved aftalen vedrørende samarbejdet mellem de skandinaviske lande om Scandinavian Airlines System (SAS) undertegnet i Wellington den 7. februar 2001
- Aftale mellem Den Franske Republiks regering og New Zealands regering om lufttrafik udfærdiget i Paris den 9. november 1967 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Frankrig«)
- Senest ændret ved udveksling af noter, der begge er dateret den 9. august 1971
- Lufttransportaftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og New Zealand undertegnet i Bonn den 2. november 1987 som ændret; (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Tyskland«)
 - Luftfartsaftale mellem Irlands regering og New Zealands regering udfærdiget i Dublin den 27. maj 1999 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Irland«)
 - Aftale mellem Den Italienske Republiks regering og New Zealands regering vedrørende lufttrafik undertegnet i Rom i september 2001 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Italien«)
 - Aftale mellem Storhertugdømmet Luxembourgs regering og New Zealands regering vedrørende lufttrafik; udfærdiget i Wellington den 2. november 1992 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Luxembourg«)
 - Udkast til aftale mellem New Zealands regering og Kongeriget Nederlandenes regering vedrørende lufttransport mellem og ud over deres respektive territorier, knyttet som bilag til det aftalememorandum, der er undertegnet i Haag den 11. maj 1999 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Nederlandene«)
 - Lufttransportaftale mellem Kongeriget Spanien og New Zealand udfærdiget i Madrid den 6. maj 2002 (i det følgende benævnt »aftalen New Zealand-Spanien«)
 - Overenskomst vedrørende lufttransport mellem Kongeriget Sverige og New Zealand udfærdiget i Wellington den 7. februar 2001 (i det følgende benævnt »overenskomsten New Zealand-Sverige«)
- Suppleret ved aftalen vedrørende samarbejdet mellem de skandinaviske lande om Scandinavian Airlines System (SAS) undertegnet i Wellington den 7. februar 2001
- b) Luftfartsaftaler og andre arrangementer mellem New Zealand og medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab, der er parafæret eller undertegnet, men som på tidspunktet for denne aftales undertegnelse endnu ikke er trådt i kraft, og som ikke anvendes midlertidigt.
-

BILAG II

Liste over artikler i de i bilag I anførte aftaler, som der henvises til i denne aftales artikel 2-5

a) Medlemsstaters udpegning af luftfartsselskaber:

- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Østrig
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Belgien
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Danmark
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Tyskland (*)
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Irland (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Italien (*)
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Luxembourg (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Nederlandene (*)
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Spanien
- Artikel 3 i aftalen New Zealand-Sverige

b) Afvisning, tilbagekaldelse, suspension og begrænsning af godkendelser og tilladelser:

- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Østrig
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Belgien
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Danmark
- Artikel 8 i aftalen New Zealand-Frankrig (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Tyskland (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Irland (*)
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Italien (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Luxembourg (*)
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Nederlandene (*)
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Spanien
- Artikel 4 i aftalen New Zealand-Sverige

c) Myndighedskontrol:

- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Østrig
- Artikel 7 i aftalen New Zealand-Belgien
- Artikel 13 i aftalen New Zealand-Danmark
- Artikel 11a i aftalen New Zealand-Tyskland
- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Irland
- Artikel 11 i aftalen New Zealand-Italien
- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Luxembourg
- Artikel 12 i aftalen New Zealand-Nederlandene
- Artikel 11 i aftalen New Zealand-Spanien
- Artikel 13 i aftalen New Zealand-Sverige

(*) Artikel 2, stk. 2, i denne aftale gælder ikke for disse bestemmelser.

d) Beskatning af flybrændstof:

- Artikel 7 i aftalen New Zealand-Østrig
- Artikel 10 i aftalen New Zealand-Belgien
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Danmark
- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Frankrig
- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Tyskland
- Artikel 9 i aftalen New Zealand-Irland
- Artikel 6 i aftalen New Zealand-Italien
- Artikel 8 i aftalen New Zealand-Luxembourg
- Artikel 10 i aftalen New Zealand-Nederlandene
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Spanien
- Artikel 5 i aftalen New Zealand-Sverige

e) Transporttakster for strækninger inden for Det Europæiske Fællesskab:

- Artikel 11 i aftalen New Zealand-Østrig
 - Artikel 13 i aftalen New Zealand-Belgien
 - Artikel 9 i aftalen New Zealand-Danmark
 - Artikel 10 i aftalen New Zealand-Frankrig
 - Artikel 10 i aftalen New Zealand-Tyskland
 - Artikel 12 i aftalen New Zealand-Irland
 - Artikel 8 i aftalen New Zealand-Italien
 - Artikel 10 i aftalen New Zealand-Luxembourg
 - Artikel 6 i aftalen New Zealand-Nederlandene
 - Artikel 7 i aftalen New Zealand-Spanien
 - Artikel 9 i aftalen New Zealand-Sverige.
-

*BILAG III***Liste over andre stater, som der henvises til i denne aftales artikel 2**

- a) Republikken Island (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - b) Fyrstendømmet Liechtenstein (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - c) Kongeriget Norge (i medfør af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde)
 - d) Det Schweiziske Forbund (i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om lufttransport).
-

(Retsakter vedtaget i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union)

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. november 2005

om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger

(2006/467/FUSP)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24 og 38,

under henvisning til henstilling fra formandskabet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet besluttede på samlingen den 27.-28. november 2003 at bemyndige formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, til i overensstemmelse med artikel 24 og 38 i traktaten om Den Europæiske Union at indlede forhandlinger med visse tredjelande, så Den Europæiske Union kan indgå en aftale med hvert af dem om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger.
- (2) I forlængelse af denne bemyndigelse til at indlede forhandlinger har formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, forhandlet en aftale med Republikken Island om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger.
- (3) Denne aftale bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med henblik på at forpligte Den Europæiske Union.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på datoen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 21. november 2005.

På Rådets vegne

J. STRAW

Formand

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Republikken Island og Den Europæiske Union om sikkerhedsprocedurer for udveksling af klassificerede oplysninger

REPUBLIKKEN ISLAND

på den ene side, og

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »EU«, repræsenteret ved formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union

på den anden side

i det følgende benævnt »parterne«,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Republikken Island og EU begge som mål har at styrke deres egen sikkerhed på alle måder og yde deres borgere et højt sikkerhedsniveau inden for et område med sikkerhed,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Republikken Island og EU er enige om, at der bør etableres konsultationer og samarbejde mellem dem om spørgsmål af fælles sikkerhedsinteresse,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der i den forbindelse er et permanent behov for udveksling af klassificerede oplysninger mellem Republikken Island og EU,

SOM ERKENDER, at fuldstændig og effektiv konsultation og fuldstændigt og effektivt samarbejde kan nødvendiggøre adgang til Islands og EU's klassificerede oplysninger og materiale samt udveksling af klassificerede oplysninger og dermed forbundet materiale mellem Republikken Island og EU,

SOM ER BEVIDSTE OM, at en sådan adgang til og udveksling af klassificerede oplysninger og dermed forbundet materiale kræver passende sikkerhedsforanstaltninger,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Med henblik på at opfylde målet om at styrke hver parts sikkerhed på alle måder finder denne aftale anvendelse på klassificerede oplysninger og klassificeret materiale uanset form, der videregives eller udveksles mellem parterne.

Artikel 2

Ved klassificerede oplysninger forstås i denne aftale enhver form for oplysninger (dvs. viden, der kan meddeles i en eller anden form) og materiale, der kræver beskyttelse mod uautoriseret videregivelse, og som er blevet kendetegnet som sådan ved en sikkerhedsklassificering (i det følgende benævnt »klassificerede oplysninger«).

Artikel 3

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale forstås ved »EU«: Rådet for Den Europæiske Union (i det følgende benævnt »Rådet«), generalsekretæren/den højtstående repræsentant og Generalsekretariatet for Rådet samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »Europa-Kommissionen«).

Artikel 4

Hver af parterne:

- a) beskytter og sikrer klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, som videregives eller udleveres af den anden part
- b) sikrer, at klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, som videregives eller udleveres, bevarer den sikkerhedsklassificering, som disse oplysninger er blevet tildelt af den videregivende part. Den modtagende part beskytter og sikrer de klassificerede oplysninger efter bestemmelserne i sine egne sikkerhedsforskrifter for oplysninger og materiale med tilsvarende sikkerhedsklassificering som fastsat i de sikkerhedsordninger, der fastlægges i medfør af artikel 11 og 12
- c) undlader at anvende klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale til andre formål end dem, der er fastsat af den part, hvorfra oplysningerne hidrører, og dem, der lå til grund for videregivelsen eller udleveringen

d) undlader at videregive klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale til tredjeparter eller til andre EU-institutioner eller -enheder end dem, der er nævnt i artikel 3, uden forudgående samtykke fra den part, hvorfra oplysningerne hidrører.

Artikel 5

1. Den ene part, »den videregivende part«, kan videregive eller udlevere klassificerede oplysninger til den anden part, »den modtagende part«, efter princippet om, at kontrollen over oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører.

2. I forbindelse med udlevering til andre modtagere end parterne i denne aftale træffer den modtagende part afgørelse om videregivelse eller udlevering af klassificerede oplysninger efter at have indhentet samtykke fra den videregivende part efter princippet om, at kontrollen over oplysningerne ligger hos den part, hvorfra oplysningerne hidrører, som fastlagt i denne parts sikkerhedsforskrifter.

3. Ved gennemførelsen af stk. 1 og 2 er ingen generisk udlevering tilladt, medmindre der er fastlagt og aftalt procedurer mellem parterne for visse kategorier af oplysninger afhængigt af de operative behov.

Artikel 6

Hver af parterne og disses enheder, som er defineret i artikel 3, skal råde over en sikkerhedsstruktur og sikkerhedsprogrammer, der er baseret på de grundlæggende principper og minimumsstandarder for sikkerhed, som skal implementeres i de sikkerhedssystemer hos parterne, der fastlægges i medfør af artikel 11 og 12, for at sikre, at der anvendes samme grad af beskyttelse for klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale.

Artikel 7

1. Parterne påser, at alle personer, der tjenstligt har brug for, eller som via deres tjenstlige pligter og opgaver får adgang til klassificerede oplysninger, som er videregivet eller udvekslet i medfør af denne aftale, behørigt sikkerhedsgodkendes, før de får adgang til sådanne oplysninger.

2. Procedurerne for sikkerhedsgodkendelse udformes på en sådan måde, at det kan afgøres, om en enkeltperson under hensyn til dennes loyalitet, pålidelighed og vederhæftighed må have adgang til klassificerede oplysninger.

Artikel 8

Parterne yder hinanden gensidig bistand med hensyn til sikkerheden af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale og med hensyn til anliggender af fælles sikkerhedsinteresse. De i artikel 11 omhandlede myndigheder fører indbyrdes sikkerheds-

konsultationer og -inspektioner med henblik på at vurdere effektiviteten af de under dem henhørende sikkerhedsordninger, som fastlægges i medfør af artikel 11 og 12.

Artikel 9

1. Med henblik på gennemførelsen af denne aftale gælder følgende:

a) For EU's vedkommende

sendes al korrespondance til Rådet på følgende adresse:

Council of the European Union

Chief Registry Officer
Rue de la Loi/Wetstraat, 175
B-1048 Bruxelles

Chefen for Rådets Sekretariat for Klassificerede Oplysninger videresender al korrespondance til medlemsstaterne og Europa-Kommissionen, jf. dog stk. 2.

b) For Republikken Islands vedkommende

sendes al korrespondance til direktøren for den politiske afdeling i Republikken Islands Udenrigsministerium og videresendes, når det er hensigtsmæssigt, via Islands mission i EU på følgende adresse:

Mission of Iceland to the European Union

Registry Officer
Rond Point Schuman 11
B-1040 Bruxelles

2. Undtagelsesvis kan korrespondance fra den ene part, som kun er tilgængelig for bestemte kompetente tjenestemænd, organer eller tjenester hos denne part, af operative grunde stiles til og kun være tilgængelig for bestemte kompetente tjenestemænd, organer eller tjenester hos den anden part, der specifikt er udpeget som modtagere under hensyn til deres kompetence og efter »need-to-know«-princippet. For EU's vedkommende sendes sådan korrespondance via chefen for Rådets Sekretariat for Klassificerede Oplysninger.

Artikel 10

Direktøren for Republikken Islands Udenrigsministerium og generalsekretærene for Rådet og Europa-Kommissionen fører tilsyn med gennemførelsen af denne aftale.

Artikel 11

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale gælder følgende:

- 1) I Island er det Republikken Islands Udenrigsministerium, der handler på vegne af og med referat til Republikken Islands regering, som er ansvarligt for udarbejdelsen af sikkerhedsordninger for beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives til Republikken Island i medfør af denne aftale.
- 2) I Rådet er det generalsekretariatets sikkerhedskontor (i det følgende benævnt »GSR's sikkerhedskontor«), som med direkte referat til og på vegne af Rådets generalsekretær, der handler på vegne af og med referat til Rådet, er ansvarligt for udarbejdelsen af sikkerhedsordninger for beskyttelse og sikring af klassificerede oplysninger, der videregives til EU i medfør af denne aftale.
- 3) I Europa-Kommissionen er det sikkerhedsdirektoratet, som på vegne af og med referat til Europa-Kommissionen er ansvarligt for udarbejdelsen af sikkerhedsordninger for beskyttelse af klassificerede oplysninger, der videregives eller udveksles internt i Europa-Kommissionen i medfør af denne aftale.

Artikel 12

De sikkerhedsordninger, der fastlægges i medfør af artikel 11 og i forståelse mellem de tre berørte ansvarlige sikkerhedsmyndigheder, fastsætter standarderne for den gensidige sikkerhedsbeskyttelse af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale. For EU's vedkommende godkendes disse standarder af Rådets sikkerhedsudvalg.

Artikel 13

De ansvarlige sikkerhedsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 11, fastlægger procedurer for de tilfælde, hvor der foreligger bevis for eller mistanke om lækage af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale.

Artikel 14

Før klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale videregives mellem parterne, skal de i artikel 11 omhandlede ansvarlige sikkerhedsmyndigheder være enige om, at den modtagende part er i stand til at beskytte og sikre de oplysninger, der er omfattet af denne aftale, på en måde, der stemmer overens med de ordninger, der fastlægges i medfør af artikel 11 og 12.

Artikel 15

Denne aftale er på ingen måde til hinder for, at parterne indgår andre aftaler om videregivelse eller udveksling af klassificerede oplysninger omfattet af denne aftale, idet sådanne aftaler dog ikke må stride mod bestemmelserne i denne aftale.

Artikel 16

Alle uoverensstemmelser mellem EU og Republikken Island om fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale afgøres ved forhandling mellem parterne.

Artikel 17

1. Denne aftale træder i kraft på den første dag i den første måned efter, at parterne har underrettet hinanden om, at de har afsluttet de nødvendige interne procedurer.
2. Denne aftale kan på anmodning af en af parterne revideres med henblik på eventuelle ændringer.
3. Alle ændringer af denne aftale skal foreligge skriftligt og foretages ved fælles overenskomst mellem parterne. Aftalen træder i kraft ved gensidig underretning, jf. stk. 1.

Artikel 18

Denne aftale kan opsiges af enhver af parterne ved skriftlig meddelelse til den anden part. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter, at den anden part har modtaget opsigelsen, men har ingen virkning for forpligtelser, der allerede er indgået i henhold til bestemmelserne i denne aftale. Navnlig skal alle klassificerede oplysninger, der er videregivet eller udvekslet i medfør af denne aftale, fortsat beskyttes i overensstemmelse med bestemmelserne heri.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i Luxembourg, den tolvte juni to tusind og seks i to eksemplarer, begge på engelsk.

For Republikken Island

For Den Europæiske Union

RÅDETS FÆLLES AKTION 2006/468/FUSP

af 5. juli 2006

om forlængelse og ændring af mandatet for Den Europæiske Unions særlige repræsentant for Sudan

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 14, artikel 18, stk. 5, og artikel 23, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 18. juli 2005 vedtog Rådet fælles aktion 2005/556/FUSP om udnævnelse af en særlig repræsentant for Den Europæiske Union for Sudan ⁽¹⁾.
- (2) EU har været aktivt involveret på diplomatisk og politisk niveau, siden de internationale bestræbelser på at dæmme op for og løse Darfur-krisen startede.
- (3) EU ønsker at styrke sin politiske rolle i en krise, der involverer en lang række lokale, regionale og internationale aktører, og opretholde sammenhæng mellem på den ene side EU's bistand til krisestyringen i Darfur, der ledes af Den Afrikanske Union (AU) og på den anden side de overordnede politiske forbindelser med Sudan, herunder med hensyn til gennemførelsen af den samlede fredsaftale (CPA) mellem Sudans regering og Det Sudanske Folks Befrielsesbevægelse/Hær (SPLM/A).
- (4) Den 5. maj 2006 indgik Sudans regering og Den Sudanesiske Befrielsesbevægelse/Hær (SLM/A) fredsaftalen for Darfur (DPA) i Abuja. EU vil arbejde for fuld og hurtig gennemførelse af DPA som forudsætning for, at der kan skabes varig fred og sikkerhed, og for, at de lidelser, som millioner af mennesker i Darfur udsættes for, kan bringes til ophør. De opgaver, der skal varetages af Den Europæiske Unions særlige repræsentant (EUSR), bør tage fuldt hensyn til EU's rolle for så vidt angår gennemførelsen af DPA, herunder i relation til dialog- og konsultationsprocessen Darfur-Darfur.
- (5) EU har ydet en betydelig bistand til AU's mission i Darfur-området i Sudan (AMIS) med hensyn til støtte til planlægning og ledelse, finansiering og logistik.
- (6) AU har fastslået, at det er nødvendigt med en væsentlig forøgelse af AMIS-styrken på baggrund af de yderligere opgaver, missionen skal udføre i forbindelse med gennemførelsen af DPA, hvilket indebærer, at AMIS må udbygges med yderligere militærpersoner og civile politifolk og yderligere logistik og generel kapacitet. Den

15. maj 2006 vedtog Rådet at udvide Den Europæiske Unions civil-militære aktion til støtte for AU's mission i Darfur-området i Sudan. Et tilsvarende politisk engagement i forhold til AU og Sudans regering og en specifik koordineringskapacitet er derfor fortsat nødvendig.

- (7) Den 31. marts 2005 vedtog FN's Sikkerhedsråd resolution 1593 (2005) om rapporten fra den internationale kommission til undersøgelse af krænkelse af den internationale humanitære ret og menneskerettighedsret i Darfur.
- (8) Ved at sørge for en permanent tilstedeværelse i Khartoum vil det være muligt at styrke EUSR's kontakter til Sudans regering, de sudanske politiske partier, AMIS-missionens hovedkvarter, FN og FN's organer samt diplomatiske missioner, ligesom det vil være muligt tættere at overvåge og deltage i arbejdet i vurderings- og evalueringskommissionen og beslægtede arbejdsgrupper og kommissioner. Det vil også gøre det muligt at følge situationen i Østsudan tættere og at opretholde regelmæssige kontakter med regeringen for det sydlige Sudan og SPLM.
- (9) Mandatet for EUSR for Sudan bør derfor ændres og forlænges, og dets varighed bør afstemmes med andre særlige EU-repræsentanters mandater. Fælles aktion 2005/556/FUSP bør følgelig ophæves.
- (10) EUSR skal gennemføre sit mandat i en situation, som muligvis vil blive forværret og vil kunne skade målene for FUSP som fastlagt i artikel 11 i traktaten —

VEDTAGET FØLGENDE FÆLLES AKTION:

Artikel 1

Pekka HAAVISTOs mandat som EU's særlige repræsentant (EUSR) for Sudan forlænges indtil den 28. februar 2007.

Artikel 2

EUSR's mandat er baseret på EU's politiske mål i Sudan, navnlig for så vidt angår:

- a) bestræbelserne på, som en del af det internationale samfund og til støtte for AU og FN, at bistå de sudanske parter, AU og FN med at gennemføre DPA samt lette gennemførelsen af CPA og fremme syd-syd-dialogen under behørig hensyntagen til de regionale udløbere af disse spørgsmål og til princippet om afrikansk ejerskab og

⁽¹⁾ EUT L 188 af 20.7.2005, s. 43.

- b) sikringen af, at EU's bidrag til AMIS bliver så effektivt og synligt som muligt.

Artikel 3

1. For at nå de politiske mål skal EUSR's mandat bestå i:

- a) at etablere kontakter med AU, Sudans regering, de væbnede bevægelser i Darfur og andre sudanske parter samt ikke-statslige organisationer og opretholde et nært samarbejde med FN og andre relevante internationale aktører med henblik på at forfølge EU's politiske mål
- b) at repræsentere EU i Darfur-Darfur-dialogen, på møder på højt plan i den fælles kommission samt på andre relevante møder efter behov
- c) at repræsentere EU i videst muligt omfang i vurderings- og evalueringskommissionerne vedrørende henholdsvis CPA og DPA
- d) at følge udviklingen for så vidt angår forhandlingerne mellem Sudans regering og den østlige front og repræsentere EU i sådanne forhandlinger, såfremt parterne og mæglingsholdet anmoder derom
- e) at sikre sammenhæng mellem EU's bidrag til krisestyring i Darfur og EU's overordnede politiske forbindelser med Sudan
- f) for så vidt angår menneskerettighederne, herunder kvinders og børns rettigheder, og bekæmpelsen af straffrihed i Sudan, at følge situationen og opretholde regelmæssige kontakter med de sudanske myndigheder, AU og FN, især med højkommisæreren for menneskerettigheder, menneskerettighedsobservatorerne i området og anklageren ved Den Internationale Straffedomstol.

2. Med henblik på opfyldelsen af sit mandat skal EUSR bl.a.:

- a) løbende have et overblik over alle EU-aktiviteter
- b) sikre koordinering af og sammenhæng i EU's bidrag til AMIS
- c) støtte den politiske proces og aktiviteterne i forbindelse med gennemførelsen af CPA og DPA
- d) overvåge og aflægge rapport om de sudanske parters overholdelse af de relevante FN-sikkerhedsrådsresolutioner, især 1556(2004), 1564(2004), 1591(2005), 1593(2005), 1672(2006) og 1679(2006).

Artikel 4

1. EUSR har ansvaret for gennemførelsen af mandatet og handler under generalsekretæren/den højtstående repræsentants myndighed og under dennes operationelle ledelse. EUSR står til regnskab for alle udgifter over for Kommissionen.

2. Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) skal opretholde privilegerede forbindelser med EUSR og være det primære kontaktpunkt til Rådet. PSC giver EUSR strategisk vejledning og politisk input i forbindelse med mandatet.

3. EUSR aflægger regelmæssigt rapport til PSC om situationen i Darfur, navnlig om gennemførelsen af DPA og af EU's bistand til AMIS, samt om situationen i Sudan som helhed.

Artikel 5

1. Det finansielle referencegrundlag til dækning af udgifterne i forbindelse med EUSR's mandat i perioden 18. juli 2006 til 28. februar 2007 udgør 1 030 000 EUR.

2. Udgifter, der finansieres med det i stk. 1 fastsatte beløb, forvaltes efter de procedurer og regler, der gælder for Den Europæiske Unions budget, bortset fra at eventuelle forfinansieringer ikke forbliver Fællesskabets ejendom.

3. Forvaltningen af udgifterne omfattes af en kontrakt mellem EUSR og Kommissionen. Udgifterne er støtteberettigede fra den 18. juli 2006.

4. Alt efter tilfældet yder formandskabet, Kommissionen og/eller medlemsstaterne logistisk støtte i regionen.

Artikel 6

1. EUSR er inden for rammerne af sit mandat og de finansielle midler, der stilles til rådighed, ansvarlig for udpegelsen af sine medarbejdere i samråd med formandskabet, der bistås af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, og i fuldt samarbejde med Kommissionen. EUSR underretter formandskabet og Kommissionen om sit endelige valg af medarbejdere.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne kan foreslå udstationering af medarbejdere til at arbejde sammen med EUSR. Vederlag til personale, der måtte blive udstationeret af en medlemsstat eller af en EU-institution til at bistå EUSR, afholdes af henholdsvis den pågældende medlemsstat eller den pågældende EU-institution.

3. Alle A-stillinger, som ikke er omfattet af udstationering, opslås på passende måde af Generalsekretariatet for Rådet, og medlemsstaterne og EU-institutionerne underrettes herom med henblik på ansættelse af de bedst kvalificerede ansøgere.

4. De privilegier, immuniteter og yderligere garantier, der er nødvendige for, at EUSR og dennes medarbejdere kan gennemføre og afvikle missionen uhindret, fastlægges i samarbejde med parterne. Medlemsstaterne og Kommissionen yder den fornødne støtte i den henseende.

Artikel 7

1. I forbindelse med koordineringen af EU's bidrag til AMIS bistås EUSR af en ad hoc-koordineringscelle (EUSR-kontoret) i Addis Abeba, som handler under EUSR's myndighed i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i Rådets fælles aktion 2005/557/FUSP af 18. juli 2005 om Den Europæiske Unions civil-militære aktion til støtte for Den Afrikanske Unions mission i Darfur-området i Sudan ⁽¹⁾.

2. EUSR-kontoret i Addis Abeba skal omfatte en politisk rådgiver, en militærrådgiver og en politirådgiver.

3. Politirådgiveren og militærrådgiveren i EUSR-kontoret skal rådgive EUSR om henholdsvis politikkomponenten og den militære komponent af den EU-støtteaktion, der er omhandlet i stk. 1. I denne egenskab rapporterer de til EUSR.

4. Politirådgiveren og militærrådgiveren modtager ikke instrukser fra EUSR vedrørende forvaltning af udgifter i forbindelse med henholdsvis politikkomponenten og den militære komponent af den EU-støtteaktion, der er omhandlet i stk. 1. EUSR har ikke noget ansvar i den forbindelse.

5. Der oprettes et EUSR-kontor i Khartoum, som omfatter en politisk rådgiver og det nødvendige administrative og logistiske støttepersonale. Kontoret i Khartoum skal trække på den tekniske ekspertise i EUSR-kontoret i Addis Abeba med hensyn til militære og politimæssige spørgsmål, når behovet opstår.

Artikel 8

EUSR aflægger som hovedregel personligt rapport til generalsekretæren/den højtstående repræsentant og til PSC og kan også aflægge rapport til den relevante arbejdsgruppe. Der vil regelmæssigt blive rundsendt skriftlige rapporter til generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen. EUSR kan aflægge rapport til Rådet (almindelige anliggender

og eksterne forbindelser) efter henstilling fra generalsekretæren/den højtstående repræsentant og PSC.

Artikel 9

For at sikre konsekvens i EU's optræden udadtil koordineres EUSR's aktiviteter med generalsekretæren/den højtstående repræsentants, formandskabets og Kommissionens aktiviteter. EUSR sørger for regelmæssig briefing af medlemsstaternes missioner og Kommissionens delegationer. Under arbejdet på stedet holdes der tæt kontakt til formandskabet, Kommissionen og missionscheferne, der skal gøre deres bedste for at bistå EUSR i gennemførelsen af dennes mandat. EUSR skal også holde kontakt med andre internationale og regionale aktører på stedet.

Artikel 10

Gennemførelsen af denne fælles aktion og dens sammenhæng med andre bidrag fra EU til regionen skal løbende tages op til revision. EUSR forelægger en samlet rapport om gennemførelsen af mandatet for generalsekretæren/den højtstående repræsentant, Rådet og Kommissionen inden midten af november 2006. Denne rapport skal danne grundlag for evalueringen af denne fælles aktion i de relevante arbejdsgrupper og i PSC. Generalsekretæren/den højtstående repræsentant fremsætter inden for de overordnede prioriteter for udsendelsen henstillinger til PSC med hensyn til Rådets afgørelse om forlængelse, ændring eller afslutning af mandatet.

Artikel 11

Denne fælles aktion har virkning fra datoen for vedtagelsen. Den anvendes fra den 18. juli 2006.

Fælles aktion 2005/556/FUSP ophæves med virkning fra den 18. juli 2006.

Artikel 12

Denne fælles aktion offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2006.

På Rådets vegne

P. LEHTOMÄKI

Formand

⁽¹⁾ EUT L 188 af 20.7.2005, s. 46.